

Motion till riksdagen

1986/87:A811

Margit Gennser (m)

Traktamentet vid övernattnng

För anställda i enskild tjänst gäller som huvudregel, att man som inkomst i deklARATIONEN skall redovisa resekostnads- och traktamentsersättningar. Avdrag får göras dels för kostnaden för själva resan, dels för ökningen i levnadskostnaderna som uppkommit på grund av att förrättningen skett utanför den vanliga verksamhetsorten. RSV utfärdar anvisningar beträffande avdrag för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa.

Normalbeloppen för merkostnaderna har justerats årligen med ett undantag: Avdragets storlek för bostad. Detta har uppgått till 55 kr. för korttidsförrättning och 33 kr. för långtidsförrättning. Givetvis kan ingen i dagens läge erhålla hotellrum för 55 kr. per natt. Avdrag medges också för högre kostnad i och med att denna kan styrkas med kvitto.

Hotellrum i Stockholm men också ute i landet kostar inte så sällan 700–800 kr. eller mer. Men på grund av traktamentsbestämmelsernas utformning väljer anställda numera nästan regelmässigt att ta in på hotell i stället för att söka billigare övernattningsmöjligheter. Om schablonbeloppet för bostad hade följt inflationen och uppgått till förslagsvis 250 kr. hade säkerligen många befattningshavare vid tjänsteresor valt billigare, privata alternativ. Kostnaderna hade på detta sätt blivit lägre för näringslivet men också för stat och kommun som också följer RSV:s normalbelopp. Därför bör traktamentsbeloppet för bostad förslagsvis höjas från 55 kr. till 250 kr. vid förrättning utanför den egna verksamhetsorten.

Visserligen kan det hävdas att merkostnaderna vid övernattnng privat inte alltid leder till merkostnader på exakt 250 kr., men säkerligen är omkostnaderna betydligt högre numera än 55 kr.

Hemställen

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställer jag att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om traktamente i vissa fall.

Stockholm den 26 januari 1987

Margit Gennser (m)